

Uitspraak Commissie van Beroep KNZB

Beroepszaak: BER 19-049

Namens appellant is op 9 december 2019 zijn vader en assistent-coach in beroep gekomen van de volgende uitspraak van de Tuchtcommissie gewezen onder nummer 88849 op de klacht van de competitieleider van Regio Midwest van de KNZB.

Datum: 6 december 2019.
Wedstrijd: ZV Haerlem AJ1 – DAW AJ1, gespeeld op 30 november 2019.
Overweging: wangedrag art. L 6.1: onbesuisd spel.
Sanctie: met ingang van 6 december 2019 niet deelnemen aan alle bindende waterpolowedstrijden voor de periode waarin het team waarvoor appellant Versteeg als vaste speler staat of wordt opgegeven, 1 bindende competitiewedstrijd moet spelen, waaronder ook wordt verstaan bekercompetities, NK wedstrijden, officiële wedstrijden voor vertegenwoordigende teams uit de regio.

Aan appellant is met ingang van 10 december 2019 opschorting van de opgelegde straf verleend.

1. De Commissie van Beroep heeft de zaak van appellant behandeld op 13 januari 2020. De Commissie van Beroep is als volgt samengesteld: mr. F.W. Drost, vice-voorzitter, mr. F.L. Cavalje-van der Ham, en F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris.
2. De Commissie van Beroep heeft kennisgenomen van de op de zaak betrekking hebbende processtukken en de aanvullende verklaring van scheidsrechter S. Ter zitting heeft de Commissie appellant en zijn vader en assistent-coach gehoord.
3. Ter zitting voert de vader en assistent-coach namens appellant hoofdzakelijk het woord en geeft aan het niet eens te zijn met de bestraffing door de scheidsrechter wegens onbesuisd spel en de toelichting in de uitspraak van de Tuchtcommissie *'dat beklagde feller dan noodzakelijk reageerde: hij trok iets te hard aan de noodrem, zo gezegd'*. Volgens appellant heeft hij niet geslagen, maar zich afgezet van zijn tegenstander om los te komen. In zijn verweerschrift omschrijft hij zijn actie als volgt: *'Uiteindelijk ergens halverwege het derde potje verover ik de bal, en word direct naar achter en onder water getrokken. Toen was ik er klaar mee, wilde loskomen en zette ik me van de tegenstander af. De scheids zag dit als een slaande beweging'*.
4. Na de wedstrijd probeerde appellant – geëmotioneerd en gefrustreerd, *'luid pratend en met tranen in zijn ogen'*, echter wel correct - uitleg te krijgen omtrent zijn uitsluiting bij de scheidsrechter, die er geen zin in had om zijn verhaal aan te horen. Vervolgens is appellant boos weggelopen.
5. In zijn tuchtrapport beschrijft de scheidsrechter de actie als *'wat wild'*, waarbij het hoofd van de tegenstander werd geraakt. Dit *'leek op een lichte slaande beweging. Hierdoor heb ik hem een UMV gegeven. Denk dat de speler hiervoor wel gestraft is'*, aldus de scheidsrechter, die vervolgens in zijn aanvullende verklaring aangeeft wel degelijk na de wedstrijd geluisterd te hebben naar appellant en verteld waarom voor een 'lichte' straf (UMV) is gekozen, maar waarop totaal overdreven en emotioneel werd gereageerd en appellant is weggelopen.

De Commissie van Beroep overweegt als volgt:

6. De Commissie van Beroep constateert dat appellant – na te zijn vastgehouden - heeft getracht los te komen van zijn tegenstander, hetgeen door de scheidsrechter is bestraft met een UMV wegens onbesuisd spel. Zijn gemoedstoestand na de wedstrijd heeft er niet toe bijgedragen, dat de spelsituatie op een rustige wijze met de scheidsrechter kon worden besproken.
De Commissie van Beroep acht, conform de richtlijnen die zij hanteert, evenals de Tuchtcommissie een straf van 1 wedstrijd uitsluiting passend.

De Commissie van Beroep beslist derhalve:

6. a. De Commissie van Beroep bevestigt de uitspraak van de Tuchtcommissie van 6 december 2019.
b. De opschorting van de straf wordt met ingang van 23 januari 2020 opgeheven.

Nieuwegein, 21 januari 2020.

mr. F.W. Drost, vice-voorzitter
mr. F.L. Cavalje-van der Ham, lid
F.A.W.P. van Lierop, fungerend secretaris